
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2011

„Hle, já k němu /Novému Jeruzalému/ přivedu pokoj jako řeku a jako rozvodněný potok slávu pro národy. Budete sáti nošeni v náručí, hýčkáni na kolenu. Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit. V Jeruzalémě dojdete potěšení. Uvidíte to a vaše srdce se rozveselí, vaše kosti budou pučet jako mladá tráva.“ (Iz 66, 12-14a)

Není to pěkné povídání?

Povídání?

Bůh sám se připravil na dialog s člověkem, nechtěl už se dívat na člověka bloudícího, žijícího ve tmě hříchů. Vyšel mu ve svém milosrdenství vstříc. *„A z oblaku se ozval hlas: Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouchejte.“* (Lk 28,35) Jan Křtitel dal svědectví o Světle světa.

Bůh v Něm otevřel Nový Jeruzalém. Z Jeho srdce vytryskla krev a voda, pramen pokoje pro lidstvo. *„Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi břemeny, a já vás občerstvím.“* (Mt 11,28)

„Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocí, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53, 3-5).

Bůh mi v Něm dal odpověď na všechny otázky. Tak moc touží, abychom žili v dialogu, což znamená v modlitbě s Ním, v té opravdové, kde nejenom stavím požadavky a stížnosti, ale i naslouchám. Jen tehdy se může změnit všechno v mém životě...pokoj, občerstvení, radost...atd.

Advent... Na co čekám???

Váš P. Jacek

Život ve farnosti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

mše sv. v 6.30 hod. (roráty)

7.12. Mše sv. zaměřená na děti v 18:00

a mikulášská nadílka pro děti

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

mše sv. v 6.30 a 18.00 hod.

Roráty

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou 22. 12. (čtvrtek).

Mše svatá za nemocné

- 8. prosince (večer)

Mše svaté za zemřelé

- 28. listopadu, 30. prosince

Mše svatá na úmysly dárců

-21. prosince

V uvedené dny bude připraven košík, do něhož můžete vložit na lístku svůj úmysl.

Předvánoční svátost smíření

15.12. od 16.00 do 19.00 bude v našem kostele k dispozici více zpovědníků, v ostatní dny přede mší svatou zpovídá o. Jacek.

18.12. od 15.00 do 18.30 bude více zpovědníků zpovídat v Králově Poli.

Betlémské světlo

Motto letošního Betlémského světla zní: „Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo...“ (Iz 9, 1).

Do Brna ho brněnští skauti přivezou z Vídně v sobotu 17. 12. 2011.

Do rukou brněnského biskupa Vojtěcha bude Betlémské světlo předáno při mši v neděli 18.

prosince v 9.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla.

Do naší farnosti bude světlo přineseno na skautskou mši svatou **v pátek 23. prosince v 18 hod.**

Do svých domovů si je můžete přinést **na Štědrý den od 10 do 11 hodin** z kostela a obvyklých míst v Ivanovicích, Medlánkách, Mokré Hoře, Jehnicích a na Ořešíně.

Po celý Štědrý den bude také Betlémské světlo svítit u hlavního kříže na hřbitově.

Vánoce v našem kostele

24.12. Štědrý den, Vigilie Narození Páně

dětská mše sv. v 16.00 hod.

slavnostní mše sv. ve 22.00 hod.

25.12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26.12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

30.12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 18 hod.

31.12. Sv. Silvestra I.

děkovná mše sv. v 17.00, od 23 hod.

adorace a společný vstup do nového roku 2012

1.1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8 a v 10 hod.

Prohlídka Betléma v kostele bude možná 25., 26. a 31. prosince a na Nový rok, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny půl hodiny přede mší svatou.

V naší farnosti probíhá

Snídaně na faře

- obvykle druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci

Katecheze pro dospělé

- obvykle třetí pátek po mši sv. na faře

Nešpory

Příležitost ke společné modlitbě nešpor v kostele je každé pondělí při mši svaté. Zpívané nešpory zakončené svátostným požehnáním bývají vždy první neděli v měsíci v 15 hodin.

Diecézní akce

Dobročinný koncert

Dne 18. prosince v 18.00 hodin se uskuteční již tradiční benefiční koncert skupiny **Svitání** v Kapitulní síni při kostele minoritů v Brně.

* * *

Okno do věčnosti

Nově a hlouběji prožívané první pátky v měsíci jsou nyní pro každý měsíc zaměřeny na určitou skupinu věřících (celé farnosti). Pátek 4. listopadu byl zaměřen na vdovy a vdovce.

Přemýšlela jsem, jak to vyřeším s účastí v tak pozdní hodinu (po setmění již z domu nevycháším).

Dopravu zajistila dcera a já jsem mohla prožít chvíle rozjímání před Nejsvětější svátostí. Hodinová adorace byla prokládána slovy zaměřenými na právě probíhající dušičkové období, která předčítala Helenka Kosmáková.

A tak jako vedl její úryvky, dal také Duch Svátý myšlenky v kázání i otci Jackovi. Slova jím vyřčená byla balzám pro uši i srdce vdovy či vdovce. Dostalo se nám tak poznání dalšího rozměru našeho stavu. Nejen osobní příklad, modlitba, služba, ..., ale také představa „okna“, které se nám otevírá do věčnosti, je nám bližší a konkrétnější. Díky Bohu.

J.S.

Santiago de Compostela

V minulém roce jsem přijala pozvání k putování do Santiaga de Compostela, galicijského města ve Španělsku, kde se nalézá hrob sv. Jakuba. Toto místo se stalo významným poutním cílem již ve středověku a patřilo společně s Římem a Jeruzalémem ke třem hlavním křesťanským poutním místům. V roce 2010 byl slaven Milostivý rok, další Svátý rok připadne na rok 2021. Byla otevřena Svatá brána a mohli jsme získat plnomocné odpustky. Totiž v roce 1122 vyhlásil papež Kalixt II. poprvé Svátý rok, který se od této doby slaví vždy, když 25. červenec (svátek sv. Jakuba), připadne na neděli.

Do Santiaga de Compostela směřuje celkem 8 poutních cest. My jsme putovali po části francouzské královské cesty v délce cca 115 km od benediktinského kláštera Samos. Celá francouzská poutní trasa má počátek v Pyrenejích, měří cca 800 km a vznikla v 11. století. Je přehledně značena, ukazatelem jsou žluté šipky nebo mušle. Poutníci mívají na zádech baťohy se svatojakubskou mušlí a cestou se zdraví pozdravem Buen camino. Do credencialu del peregrino (průkazu poutníka) sbíráme razítka v jednotlivých ubytovnách či pohostinstvích, abychom na základě tohoto dokladu mohli získat osvědčení o vykonané pouti. Osvědčení lze obdržet za předpokladu, že poutník ujde minimálně 100 km nebo ujede na kole či koni 200 km. Ubytoven na cestě je dostatečné množství, jsou spravovány galicijskou zemskou vládou, městy, církví, dobrovolníky, svatojakubskými spolky nebo soukromníky a cenově se liší. Na každý den pouti si poutník stanoví úmysl a během cesty na něj vícekrát vzpomene.

Každý den ráno se společně pomodlíme modlitbu poutníka, dostaneme na cestu přehlednou mapu a jdeme jednotlivě nebo ve skupinkách, cestou se zastavíme, odpo-

čineme a zase jdeme svým vlastním tempem. Je to duchovní cesta, každý prožívá Boží doteky jiným způsobem. Cílem prvního dne je PORTOMARÍN, druhý den je cílovou stanicí PALAS DE REY, třetí den ARZUA. Počasí bylo příjemné, jen 2x slabě mrholilo. Ale třetí den se vyšplhaly teploty k 35 °C a večer jsme byli rádi, že se dalo propocené prádlo vyprat a usušit (někde jsou za poplatek k dispozici automatické pračky i sušárny). Čtvrtý den míříme k ARCA PEDROUZO. Večer je vždy mše svatá a poutníci zpívají ve svém jazyce písně. Španělský kněz s námi zpívá Madonu česky, protože sloužil nějaký čas v Praze u Panny Marie Vítězné a má v oblíbě sošku Pražského Jezulátka. Poslední den putování si vychutnáváme krásnou galicijskou krajinu, eukalyptové a kapradové háje, pastviny, žluté janovce, kouzelné vesničky. Za Monte do Gozo šlapeme po silnici, ve vedení se střídáme: Španěl z Bilbaa, Blanka a já. Do města dojdeme společně, vystojíme fronty na úschovu zavazadla, protože do chrámu se nesmí se zavazadly. Další fronta je na získání osvědčení svatojakubského poutníka. A další fronta je na průchod Svatou branou. Nad hlavním oltářem gotické katedrály je socha sv. Jakuba oblečená do zlata, stříbra a drahokamů, vyjdeme po schodech nahoru a objímáme jeho sochu. Pod hlavním oltářem je hrob sv. Jakuba, uctíváme jeho relikvie. Po večerní mši svaté sledujeme obří kadidelnici, zavěšenou nad oltářem. Postříbřená, zhruba 50 kg těžká je svými rozměry největší kadidelnici na světě. Uvedení do chodu mají na starosti tiraboleiros – muži, kteří ji pomocí 35 m dlouhého lana rozhoupou, a ona se velkou rychlostí pohybuje od stropu ke stropu. Za zmlínku stojí také Pórtico de la Gloria, portál slávy, vytvořený mistrem Mateem v letech 1166 – 1188. Základním prvkem bohaté figurální výzdoby je středový sloup s postavou sv. Jakuba, nad ním trůní Kristus Spasitel, obklopený čtyřmi evangelisty.

Po večerní vigílii u hrobu sv. Jakuba se setkáváme se všemi poutníky a španělským knězem a zamýšlíme se nad jednotlivými úseky našeho putování.

1. Moravská Compostela

V letošním roce jsme se přihlásili na putování po dvou moravských poutních cestách navazujících na sebe, ze Svatého Kopečku přes Svatý Hostýn na Velehrad v průběhu 5 dnů s pěším překonáním 115 km. Ve středověku existovala Via Romea Slavorum, Cesta slovanských římských poutníků. Znakem je dvojitý kříž – cyrilometodějský. Putování dostalo název podle své větší španělské sestry Moravská Compostela. Putovali jsme všichni společně za křížem, společně se modlili, zpívali. Rovněž jsme, každý jednotlivě, obdrželi na krk kříž, kterým jsme byli uvítáni mezi poutníky.

Ze Svatého Kopečka nás vycházelo 72 poutníků. Podle vzoru svatojakubské cesty jsme obdrželi credential, do kterého jsme také získávali razítka z míst, kterými jsme procházeli. Trasa byla vyznačena plastovými

značkami s logem. Zastavovali jsme se vždy u jednotlivých panelů, zpívali předem vybrané písně, vždy jednu lidovou a jednu náboženskou. Farníci jednotlivých míst, kudy jsme procházeli, se o nás starali, nabídli pohostění a někde i balíčky na cestu. Ubytování bylo již dopředu zajištěno. Na této pouti jsem se potkala se 3 poutníky z loňské pouti do Santiaga de Compostela a sorně jsme se shodli, že Moravská Compostela je po fyzické stránce oproti galicijské pouti náročnější. Pro ty, kteří litují, že letošní pouť propásli, mám dobrou zprávu: Tato pouť se půjde i v příštím roce 2012, tentokrát v opačném směru Velehrad – Sv. Hostýn – Sv. Kopeček. A na závěr malé povzbuzení: Kdo projde celou trasou Moravské Compostely, nemusí mít obavu, že by neušel svatojakubskou cestu.

Pro mne osobně bylo nejobtížnější to rozhodnutí vydat se na cestu, ale po celou dobu pouti jsem se setkala s Boží pomocí.

R. T.

Lekce nejen z cizího jazyka

Letošní pouť farnosti do Polska, to byly čtyři dny až po okraj naplněné modlitbou, radostí, krásou stvoření i krásou v umění. Také to byly silné chvíle poznání, které se nedá naučit z knížek, to se prostě musí zažít. Každé cestování do jiné země je také cvičení v porozumění druhým, ve smyslu lingvistickém i ve smyslu lidském. Věci často nejsou takové, jaké se zdají být.

První lekce přišla v Polském Skoczowě. Seděli jsme v kapli sv. Jana Sarkandera a poslouchali jsme, jak svatý Jan urodil se v piwnice. Tu se paní průvodkyně zarazila a začala nám vysvětlovat, že polsky se piwnice říká sklepu. A sklep u nich znamená obchod. Naše zavedené jistoty pojednou dostávaly trhlinky. A začínali jsme se ptát. Co budu obědvat, když si objednáme nalešniki? Co znamená tohle slovo? Tento nápis? Jak funguje tohle? Což je, mimochodem, moc zdravé i v oblasti duchovního života, přestat být moudří a sebejistí.

Cestou nebylo možno přehlédnout velmi dobrý stav silnic, což vzbuzuje domněnku o tom, že Poláci se řídí sedmou položkou desatera i v oblasti veřejných financí. Zatímco u nás, ještě více než dvacet let po pádu komunismu, víc platí přikázání (ale ne z desatera) „kdo nekrade, okrádá rodinu“.

A to samozřejmě projevení víry ve veřejném životě a veřejném prostoru...

Při vjezdu do Wadowic nás vítal obří nápis „Tady to všechno začalo“ a žlutobílá vlajka nenechaly nikoho na pochybách, co je myšleno tím „všechno“. Wadowičtí jsou opravdu hrdí na svého slavného rodáka, a co víc, nesmírně jej milují. A nehledejme v tom zdaleka jen chytré marketingové lákadlo na zbožné turisty. Tady, při pohledu na davy věřících Poláků, jsme začínali tušit něco z bolesti, kterou pro ně znamenalo, že se museli vzdát svého milovaného Karola

Wojtyly ve prospěch celého světa. Také jsme začínali vnímat, z jakého prostředí vycházejí a čeho se vzdávají polští misionáři, kteří požeňnaně působí v mnoha zemích světa. Víra je tu samozřejmost a úcta k duchovním osobám se projeví i při kontrole drogovej. Nebojte se, nekontrolovali nás na drogy, droga se polsky řekne cesta, silnice. Věci často nejsou takové, jaké se zdají být.

V Czestochowe nebylo možno se pro davy lidí (modlících se, nikoliv zvědavců) dostat do kaple do blízkosti milostného obrazu. A urvat klidný koutek k modlitbě byl úkol nesnadný. Začínali jsme chápat, že Česko je opravdu misijní zemí, kde víra je na okraji zájmu lidí a úcta a respekt k duchovním hodnotám je vzácné koření. V katedrále na Wawelu jsme se závistí v koutku srdce pozorovali jejich lásku k vlasti a hrdost na velké osobnosti národa. (Že by to spolu nějak souviselo?)

Nedá se plně a do hloubky poznat cizí zemi během čtyř dnů putování po poutních místech zájezdovým autobusem. I tak jsme si zpět přes hranice odváželi, kromě znalosti nových slovíček, i mnoho inspirace do dalšího života.

Jednou se budeme chystat přes hra-

nice do Božího království. O tamní úřední řeči píše svatý Pavel v listu do Korintu: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.“

Je hloupé a zbytečné říkat, co dělají špatně ti druzí. Ptali se jednoho váženého biskupa, kolik již obrátil hříšníků. Odpověděl, že zatím žádného, ale že má právě jednoho pořádného hříšníka v práci. Ptali se, kdo to je. Odpověděl: „Já sám...“

-sme-

Pozn. red.: Na stejné téma jsme dostali ještě jeden (rozsáhlejší) příspěvek, na který se můžete těšit v příštím čísle zpravodaje.

Obvazy pro malomocné

Na jaře roku 2003 jsme si rozdali jehlice, první klubíčka a návod na pletení. Zájem o pletení obvazů pro malomocné byl zpočátku velký, přihlásilo se 46 žen. Časem se počet ustálil a vytrvale pletla asi polovina.

Pletli jsme 9 let, pouze v roce 2009 se nám prázdniny prodloužily téměř na 1 rok. Distributor obvazů měl tehdy problémy s financováním dopravy, které se nakonec podařilo vyřešit.

Klubíčko příze Sněhurka stávalo zpočátku 14 Kč, pozvolna ale cena začala narůstat. Přízi jsme proto začali nakupovat přímo u výrobce – v Nitárně Česká Třebová. Tam byli laskaví a podle možnosti nám přenechávali klubka nějakým způsobem nestandardní za poloviční cenu. V roce 2008 však namontovali nové stroje, ty už dokázaly namotávat klubíčka dokonalá a se slevami byl konec. Celkem jsme nakoupili přízi za 53 382 Kč. Nákupy byly hrazeny z Vašich příspěvků do pokladničky v kostele i z občasných příspěvků individuálních. Za což patří upřímný dík Vám všem. Ale v jednom případě bych chtěla zvlášť poděkovat milému skromnému člověku, téměř pravidelnému dárci. Díky, pane H.!

No a nakonec suma sumárum: upletli jsme 3904 obvazů, což představuje asi 79 056 000 oček ☺!!

Obvazy putovaly z naší farnosti do Soběšic, kde je dobrá duše paní Müllerová shromažďovala i z jiných farností a dál přesouvala do Uherského Hradiště. Tamní OCH se potom postarala o odesílání na místa určení. Tato cesta však končí.

Pletení obvazů nebylo užitečné pouze pro nemocné. Pro mnohé ženy se stalo dobrou náplní části jejich volného času, drobnou radostí a zábavou i uklidňující chvílkou. Proto je pochopitelné, že nastalou skutečnost neseme se smutkem. Ale není vyloučeno, že pokud vložíme kousek naděje, tak se s pomocí Boží možná zase nějaká cestička, jak dál plést, objeví.

Za všechnu práci a finanční příspěvky ještě jednou v š e m velký dík.

Marta Ocetková

Informace pro farníky:

Sbírka na adopci v prosinci nebude.

Vánoční sbírka do pokladničky FCH bude jako každý rok určena pro „LL“.

Reakce na články

o mistru Janu Husovi a sv. Václavu

V červencovém a srpnovém čísle řečkovického zpravodaje se objevily dva články, ve kterých se vyskytují hrubé omyly a pro věřící mohou být i urážlivé. Svoje připomínky jsem ihned poslal redakci Řeči, vrátily se mi však „kvůli délce“ zpět. Uvádím zde tedy celé znění.

Dobře vím, že řečkovický zpravodaj nepatří mezi odborná periodika, ale dva články, týkající se českých dějin, nemohu jako historik nechat bez odezvy. Jistě, cením si snahy jejich autora Jiřího Řezáče o seznámení veřejnosti s důležitými postavami našeho národa, na které se dnes neprávem zapomíná, ale není možné jejich působení a odkaz takto zkreslovat.

Nejprve bych si dovolil poznámku k prvnímu článku. Tvzení, že „Husův mimořádný morální počín našel zakrátko odezvu v téměř všelidové bouři, která svým rozsahem byla první tohoto druhu na celém světě a jež v odvětvě za kostnický žár zažehla šestnáctiletou pochodeň husitského odboje“, mně připomíná svou plamennou rétorikou některé Vávrovovy filmy z 50. let, či romány Aloise Jirásky, kvalitního spisovatele, leč špatného historika.

Husitské bouře byly, jak autor správně naznačuje, výslednicí několika vážných problémů středověké společnosti, ať šlo o útlak poddaných, revoltu šlechty vůči panovníkovi, či otázku věrouky. Velice nepřesné je tedy označení, že šlo o odboj. Kdo proti komu

vedl tento odboj? „Pochodní husitského odboje“ byly v létech 1419-1434 České země vrženy do pustošivé občanské války a staly se dějištěm nepřehledného zmatku, který znamenal těžké poškození středověké kultury a hlavně tragické opoždění vývoje za ostatními evropskými národy. Nezapomínejme, že tuto část našich dějin v minulé době zneužilo marxistické dějepiscectví, které si vybíralo pouze ty aspekty, které se mu hodily do jeho ideologické koncepce, tedy například vzpouru selského stavu proti pánům a církvi. K svému obrazu si husitství předělali i čeští nacionalisté 19. století, kteří z něj zase chtěli vytvořit jakýsi mýtus boje Čechů proti Němcům.

V druhém článku jsem zřejmě nepochopil na čí památku je napsán? Nevím, že by někdy existoval svátek či kult knížete Boleslava a proč jej autor upřednostňuje před Svatým Václavem?

Předně nerozumím tvrzení autora, který chce příběh Václava a jeho bratra „hodnotit nikoli legendami, ale historickou mluvou faktů“. Jakých faktů?

Vždyť informace o této době čerpáme pouze z legend a kronik, což jsou prameny z hlediska moderní historiografie co do přesnosti a spolehlivosti dnešních měřítek jen velmi těžko interpretovatelné.

Už počáteční větou si proto autor protiřečí: „Svatováclavská tradice, která nabyla významu Dne české státnosti 28. Zářij je poznamenána vraždou, údajně spáchanou Václavovým mladším bratrem Boleslavem.“ Proč údajně?

Autor na základě výše zmíněných historických pramenů legend a kronik pochybuje o vraždě, ale věří a vyzdvihuje Boleslava jako pragmatického a schopného politika. Vybírá si tedy, co se mu zrovna hodí.

Dále čtu například neuvěřitelnou myšlenku: „a zde sehrál kníže Boleslav I. nezastupitelnou roli. Že to byla cesta prostřednictvím meče, není asi nutno zdůrazňovat. Ostatně dobrým slovem lze těžko poručit, ale břitvu dobře nabroušené zbraně rozumí většina“. Boleslav sice bojoval, ale po nesmyslné válce se stejně uvolil ke stejnému tributu jako Václav a později i

spolupracoval s císařem Otou. Velmi pochybuji, že by Češi v Říši získali respekt tímto zbytečným výbojem, to spíše byla kladena na váhy svatost knížete Václava, která znamenala ve středověké společnosti hodnotu z nejcennějších.

Autor zřejmě naprosto nepochopil přínos Svatého Václava, protože na jeho tradici a dalších zemských patronech je založena národní idea, on je duchovní ochránce země, ne bratrovrah Boleslav. Svým příkladným životem, šířením křesťanství a následným mučednictvím umožnil, aby České země začaly být respektovány mezi kulturní středověkou společností. Málokdo dnes bohužel pochopí, že národ potřebuje duchovní základ a smysl, který vytváří pouze svatí. Vždyť v Irsku mají svatého Patrika, v Rusku svatého Vladimíra, ve Francii svatou Janu z Arcu apod.; mimochodem, co by byly Řečkovice bez svatého Vavřince? Žádnou jinou alternativu opravdu nevidím.

Daniel Štaud

Děkujeme, že máme kněze

Blíží se konec církevního i kalendářního roku a mě při té příležitosti napadlo, že se ještě žádný článek v Rožni nevěnoval našemu duchovnímu pastýři otci Jackovi, kromě zmínky o jeho účasti na různých akcích.

Chci se tedy zamyslet a upozornit na o. Jacka jako kněze a našeho duchovního představitele, ale také rádce, chápavého a milého člověka, který mezi námi působí už několik let a my snad ani nedoceňujeme jeho schopnosti, zkušenost a nasazení pro nás věřící.

Stačí si jen vzpomenout, co všechno za dobu svého působení v Řečkovicích dosud udělal, jak pro naši farní společnost, tak pro kostel. O tom mohou nejlépe vypovídat lidé, s nimiž blíže spolupracoval.

Máme tu také možnost srovnání s jinými farnostmi v Brně i mimo Brno. Tak si můžeme uvědomit, jak je naše farní společenství

mimořádné: moderní, progresivní, mladé, adaptabilní – otevřené mnohým společenským trendům a změnám, což i starší generace přijímá pozitivně. A na tom všem má velkou zásluhu právě o. Jacek.

Přála bych si, abychom spolu s naším duchovním představitelem naplňovali své křesťanské působení co nejlépe, vzájemně si pomáhali a zejména mu dodávali fakticky i modlitbami sílu v jeho práci a byli Bohu vděční, že máme mezi sebou kněze (viz modlitba za kněze), neboť nám byl poslán k naší spáse, aby nám ukazoval cestu k věčnosti.

Kéž s ním prožíváme chvíle přátelství, pochoopení, radosti a míru i po všechny další dny, kdy bude mezi námi.

Děkujeme za vše, otče Jacku!

Anonymní příspěvek, zkrácen a upraven

Ranní rozhovor

„Proč nesnídáš?“

„Nemám co.“

Snažila jsem se vést svoji malou školačku k samostatnosti a tak jsem dělala nechápavou: „Copak my nemáme kuchyň? A ty nemáš ručičky?“

„Mám. Abych Tě mohla obejmut.“ A také to dcerka doprovodila praktickou ukázkou. Snídání jsme pak nachystaly společně a já jsem během dne přemýšlela, jestli učíme děti tomu, co je opravdu důležité. Aby bylo jasno, samostatnost je důležitá. Člověk, který se neumí postarat sám o sebe, se nebude schopen postarat o někoho dalšího.

Amerického spisovatele, kytaristu, malíře a uniátského pastora v jednom, Roberta Fulghuma proslavila jeho knížka *Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce*. Základní ideou díla je myšlenka, že ty věci pro život opravdu důležité se učíme v raném dětství. Jsou tam např. položky:

- *O všechno se rozděl*
- *Hraj fér*
- *Nikoho nebij*

- *Vracej věci tam, kde jsi je našel*
- *Uklízej po sobě*
- *Neber si nic, co ti nepatří*
- *Když někomu ublížíš, řekni: Promiň*

Že vám to něco vzdáleně připomíná? Slova, co byla pro Mojžíše tak důležitá, že je vysekal do kamene. Zkoušeli jste někdy tesat něco do kamene? I kdyby to měl být jen pískovec, tak si člověk brzy rozmyslí, jestli ta slova za tu námahu stojí.

Všechna tato přikázání shrnu o mnoho let později svatý Pavel v listu Kolosanům: *A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti*. Je chvályhodné, potřebné a užitečné učit děti zavazovat tkaničky, smrkat do kapesníku a zdravit sousedy. A ještě lepší je učit děti lásce. Ta se někdy může projevit obejmutím a jindy třeba tak, že pro druhého nachystáme snídání.

-smer-

Gustovo okénko

Blíží se konec mše svaté, moje malá neteřinka vytahuje z kabelky zápisníček. Maminka kouká, co se bude dít. Verunka vytahuje i propisku a její sedmiletá majitelka neuměle zapisuje svoje duchovní zážitky: „Vytáhnout z dědy peníze na zmrzlinu!“....a pak se nedivte, jak to vypadá mimo kostel. A až se s chutí zasmějete, pomodlete se za to, abychom dávali dobrý příklad našim andílům.

A.D.

Redakční koutek

V poslední době stále více přibývá různých akcí ve farnosti i mimo ni (což je jistě dobré) a ohlášky často bývají složité jen na samotné přečtení, natož si je zapamatovat! Jejich texty si samozřejmě můžeme přečíst na nástěnkách, přináší je ale také farní internetové stránky, neboli farní web. Navíc se zde dají najít i zprávy, které se třeba do ohlášek nevešly nebo nestihly zařadit, i další aktuál-

ní informace. No a v případě, že si v Rožni zařadí šotek, najdete zde informace ve správném znění a bez chyb...

Kromě toho nově v rubrice Pozvánky najdete odkaz s tajemným názvem „Přehled 2012“. Jedná se o přehledný kalendář, do kterého se postupně zaznamenávají akce liturgického i jiného charakteru. Cílem je předcházet termínovým kolizím, akce vhodně naplánovat a skloubit, a samozřejmě také poskytovat informace o jejich konání.

Takže nezapomeňte pravidelně navštěvovat adresu

<http://farnost.katolik.cz/reckovice/>

Děkujeme všem za příspěvky a už se těšíme na další. A nezapomeňte: Příští Rožeň vyjde už za měsíc!

V naší farní fotogalerii

<http://svatyvavrincetraje.idnes.cz>

opět přibýlo několik kolekcí velice vydařených fotek z podzimních akcí, takže, kdo tam ještě nebyl, necht' neváhá!

Vaše redakce

Podzimní zátrak

Vycházím do nevlídného podzimního dne. Nad krajem visí těžká inverzní oblaka, stejná jako celý tento týden. Míjím poslední domy, faru, kostel. Co takhle Růženec, napadá mě náhle. Tak jo. Nejsem na sebe příliš tvrdý a rozdělím si to: Tři desátky teď, dva na zpáteční cestě. Teď ještě který... Za pár dní máme slavnost Ježíše Krále – tak jaký jiný než slavný! Dohodnuto, kráčím dál. *Zdravas Maria...* Cesta pěkně utíká, louky, remízky, místy bílá jinovatka, pořád je na co koukat... *pros za nás hříšné...* Třetí desátek a už vidím věž kostela – tak tak jsem to stihl.

V restauraci u oběda si odpočinu, vyřídím pár telefonátů. Venku jen tak zlehka obejdu náměstí, odolávám pokušení svézt se autobusem a raději vyřáším zpět. Na kraji městečka se zastavím u křížku, v roce 1892 jej zde nechali po-

stavit na poděkování Pánu Bohu. To mi připomíná zbylé dva desátky. *Otče náš, jenž jsi na nebesích...* Šlapu dál a všímám si změny počasí. Mlha se zvedla a za světlejšími místy v oblačnosti lze tušit slunce. Předě mnou je poslední desátek a taky pořádný stoupák. Oběd v žaludku tíží, funím jako lokomotiva, přichází krize. Konečně vrchol. A na obloze, kde se vzal, tu se vzal, kousek modré oblohy a na něm naplno září sluníčko. *Sláva Otci i Synu i Duchu svatému!* Najednou se odněkud vynoří dva lidé, asi manželé na procházce. Dobrý den, usmějeme se na sebe. Co mi chceš říct, Pane? *Miluj Boha celým svým srdcem... a svého bližního, jako sám sebe.* Plný síly a radosti z právě prožitého malého podzimního zátraku spěchám domů.

-mif-

Jedinečná předvánoční nabídka pro rodiny s dětmi! 1 + 2 zdarma

Zúčastněte se i s rodinou **adventní soutěže** a získáte podíl na přípravě jesliček pro Ježíška.

Jako bonus na vás čeká kvalitní adventní příprava na prožití svátků Vánočních a navíc plno radostných chvil v rodinném kruhu.

Kde? Právě u vás doma.

Kdy? Po celou dobu adventní.

Další informace hledejte ve vašem kostele, na internetových stránkách farnosti a u vašich katechetů.

Přichází Bůh!

Jednou se jeden člověk dozvěděl, že se Bůh chystá zavítat do jeho domu.

„Ke mně?“ dělal si starosti. „Do mého domu?“

Celý utrápený začal pobíhat po všech místnostech, běhal nahoru a dolů po schodech, vyšplhal se až pod střechu, seběhl do sklepa. Teď když měl přijít Bůh, uviděl svůj dům jinýma očima.

„To není možné! Já ubožák!“ naříkal si. „Nemůžu přijímat hosty v tomhle nedůstojném prostředí. Všechno je špinavé! Všude jen samé haraburdí. Není tu jediné místečko, vhodné k odpočinku. Není tady dokonce ani vzduch, který by se dal dýchat.“

Otevřel dokořán okna i dveře.

„Bratři! Přátelé!“ volal. „Pomozte mi někdo udělat pořádek! Ale rychle!“

A začal energicky zametat dům.

Skrz mračna prachu, která se zvedla, kohosi zahlédl. Ten člověk přišel, aby mu pomohl. Ve dvou to bylo snazší. Vyhodili ven neužitečné harampádí, navršili ho na hromadu a spálili. Klekli si a vytrvale drhli schody a podlahy. Bylo třeba mnoho věder vody, než vyčistili všechna okna. Vymetli i špínu, která se ukrývala v zastrčených koutech.

„Nikdy to nedoděláme!“ supěl muž.

„Doděláme!“ odpověděl druhý klidně.

Pokračovali v práci bok po boku celý den. Až konečně dům vypadal jako nový, zářil a voněl čistotou. Když se setmělo, šli do kuchyně a prostřeli stůl.

„Teď,“ řekl muž, „může můj host přijít! Teď může přijít Bůh. Kde na něj počkáme?“

„Už jsem tady!“ řekl druhý a posadil se za stůl. „Posaď se a najez se se mnou!“

Milé děti,

během Adventu, který právě začíná, se také my budeme připravovat. Připravovat se na vzácného hosta, Ježíše, který přichází o Vánocích k nám, lidem.

Ale Ježíškovi nejde ani tak o to, abychom měli doma uklizeno a napečeno plno cukroví, ale o to, aby naše srdíčko bylo čisté. A Ježíš sám nám při tom chce pomáhat, pokud my mu do našeho srdíčka otevřeme dveře a pustíme ho dál.

Krásnou adventní dobu přeje

Lidka

ADVENTNÍ KVÍZ

Advent je doba, kterou bychom neměli promarnit. Čekáme nejen na příchod Pána Ježíše o Vánocích, ale také na konci života. Každý se jednou osobně setkáme s Pánem Ježíšem. Proto tajenka našeho kvízu obsahuje důležitou připomínku. Zjistíš ji, když ze tří možností vybereš jednu, a písmeno, které je před správnou odpovědí, doplníš vždy dole do připraveného políčka.

<p>1. Advent je vždy</p> <p>C – o prázdninách</p> <p>O – před Velikonocemi</p> <p>P – před Vánocemi</p>	<p>2. „Advent“ znamená</p> <p>O – radost</p> <p>Ř – příchod</p> <p>I – děkování</p>	<p>3. Advent má</p> <p>N – většinou 3 neděle</p> <p>I – vždy 4 neděle</p> <p>C – různý počet nedělí</p>
<p>4. Advent je</p> <p>P – období</p> <p>E – liturgický předmět</p> <p>S – mešní kniha</p>	<p>5. Předchůdce Páně je</p> <p>R – sv. Jan Křtitel</p> <p>U – sv. Petr</p> <p>P – sv. Pavel</p>	<p>6. Otec Jana Křtitele je</p> <p>E – Izaiáš</p> <p>V – Zacheus</p> <p>A – Zachariáš</p>
<p>7. Jan Křtitel je</p> <p>V – starší než Ježíš</p> <p>E – mladší než Ježíš</p> <p>N – na den stejně starý</p>	<p>8. K Marii přišel anděl</p> <p>O – Rafael</p> <p>T – Gabriel</p> <p>A – Michael</p>	<p>9. Nazaret je</p> <p>A – v Egyptě</p> <p>V – v Judsku</p> <p>E – v Galileji</p>
<p>10. Mariina příbuzná je</p> <p>K – prorokyně Anna</p> <p>U – Veronika</p> <p>S – Alžběta</p>	<p>11. Z rodu Davidova</p> <p>M – byl pouze Josef</p> <p>E – byli Josef i Maria</p> <p>D – byla pouze Maria</p>	<p>12. Jméno Ježíš</p> <p>: – vybrala Maria</p> <p>? – vybral Josef</p> <p>! – oznámil anděl</p>

TAJENKA:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Pořad bohoslužeb do konce roku 2011

27.11.	Ne	1. neděle adventní	7.15	na úmysl dárce
			8.30	za † manžela, oboje rodiče a zdraví živé rodiny
			10.00	za farní společenství
28.11.	Po		18.00	za zemřelé
29.11.	Út		6.30	na úmysl dárce
30.11.	St		18.00	za † Jiřího Kroupu
1.12.	Čt		6.30	za nová kněžská a řeholní povolání z naší farnosti
2.12.	Pá		18.00	na poděkování za dary pro rodinu
			21.00	za mládež
3.12.	So		6.30	na úmysl dárce
4.12.	Ne	2. neděle adventní	7.15	za farní společenství
			8.30	za živou a † rodinu z obou stran
			10.00	za † Marii Neužilovou a její rodiče
5.12.	Po		18.00	za Miroslava a Boženu Volfových a dvoje rodiče
6.12.	Út		6.30	za † rodiče a živou rodinu
7.12.	St		18.00	za živou a † rodinu Škvařilovu
8.12.	Čt	P.Marie, počaté bez poskvrny prv. hříchů	6.30	za uzdravení dcery Šárky, † manžela a dary Duchu Svatého pro celou rodinu
			18.00	za nemocné
9.12.	Pá		18.00	za † Jiřího Pavelku a živou rodinu
10.12.	So		6.30	za † Josefa Kazdy, rodiče a živou rodinu
11.12.	Ne	3. neděle adventní	7.15	na poděkování za dar života s prosbou o další pomoc a ochranu
			8.30	za † manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			10.00	za farní společenství
12.12.	Po		18.00	za † Jana a Miloše Ribřidovy
13.12.	Út		6.30	za † Antonína Kučeru a živou a † rodinu
14.12.	St		18.00	za dar víry a milosti Boží
15.12.	Čt		6.30	na úmysl dárce
16.12.	Pá		18.00	na poděkování za 60 let života a živou a † rodinu
17.12.	So		6.30	za † Helenu a Josefa Matochovy a Boženu a Bohuslava Navrátilovy
18.12.	Ne	4. neděle adventní	7.15	za † rodiče, dvě sestry, švagra, prarodiče, tetu s rodinou a za otce
			8.30	za † bratra, syna, manžela, rodiče a živou rodinu
			10.00	za farní společenství
19.12.	Po		18.00	na úmysl dárce
20.12.	Út		6.30	za † Jarmilu Kovářovou
21.12.	St		18.00	na úmysly dárců
22.12.	Čt		6.30	za † paní Josefu Bartlovou
23.12.	Pá		18.00	za skauty
24.12.	So	Středý den	16.00	za dar víry pro všechny děti pokřtěné v naší farnosti
			22.00	za všechny kněze, kteří působí a působili v naší farnosti
25.12.	Ne	Slavnost Narození Páně	7.15	za rodinu Korzerovu, prarodiče a švagra
			8.30	na úmysl dárce
			10.00	za farní společenství
26.12.	Po	Sv. Štěpána	7.15	za manžela a celou živou a zemřelou rodinu
			8.30	za farní společenství
			10.00	za Jana Pleského, sestru Janu a celou živou rodinu
29.12.	Čt		18.00	na poděkování
30.12.	Pá	Sv. Rodiny	18.00	za zemřelé
31.12.	So	sv. Silvestra I.	17.00	na poděkování za Boží ochranu v uplynulém roce

Příspěvky do příštího čísla Rožně zasílejte prosím do **15. 12. 2011 !!!**